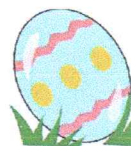
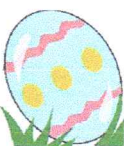
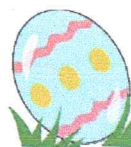
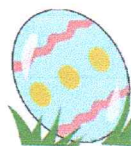
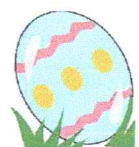
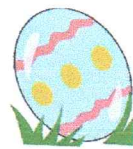

sliepočke?“ opýtal sa psíček. „No vieš Ťapko, ja idem do sveta. Nechcem byť také obyčajné vajíčko, ja chcem byť výnimočné vajíčko, také aké na dvore ešte nikdy nebolo!“ „Dávaj si pozor vajíčko, si veľmi maličké, nemusel by ťa vidieť koník Pejko a mohol by ťa kopýtkom pristúpiť“, napomínal vajíčko starostlivý Ťapko. „Jasnačka, dám si pozor, dovidenia!“ povedalo vajíčko a už ho nebolo. „Čo tu robíš vajíčko? Nemalo by si byť v hniezde pri sliepočke?“ opýtalo sa prasiatko. „No vieš Kvičko, ja idem do sveta. Nechcem byť také obyčajné vajíčko, ja chcem byť výnimočné vajíčko, také aké na dvore ešte nikdy nebolo!“ „Dávaj si pozor vajíčko, si veľmi maličké, nemuseli by ťa vidieť gazdove deti a mohli by ťa nožičkami pristúpiť“, napomínalo vajíčko starostlivé prasiatko. „Jasnačka, dám si pozor, dovidenia!“, usmialo sa vajíčko a pokračovalo vo svojej ceste. „Aký je ten svet krásny a farebný, slniečko hreje a na mňa sa smeje, hi-hi.“ Vajíčko obdivovalo jarne kvietky: snežienky, prvosienky, narcisy a tulipány. Na dvore stretlo veľa zvieratiek: psíka, kocúrka, koníka, kravičku a teliatko, prasiatko a ako tak putovalo, ani si nevšimlo, že zašlo ďaleko-pred'aleko. Farmu gazdu Mateja nebolo vidieť ani z diaľky. Nevšimlo si ani to, že slniečko zašlo za horu. Pomaly sa začalo stmievať a nášmu vajíčku začalo byť zima. „Júj, slniečko, kde si sa schovalo, ale mi je zima, júj. Doma pri mamičke sliepočke bolo teplúčko.“ Mesiačik vyskočil na oblohu a rozsvietil prvé hviezdičky. „Júj, ale je tma. Trošku sa aj bojím. Doma pri mamičke sliepočke bol otecko kohútik, keby tu teraz bol, isto by ma ochránil.“ A tak vajíčko prežilo veľmi dlhú tmavú noc, úplne samo. Plakalo a už dávno oľutovalo, že sa vybralo do sveta bez mamičky a otecka. Na druhý deň, ako tak vajíčko sedelo schúlené v novej, jarnej tráve, zbadali ho deti z materskej školy. „Ach, to sú určite tie gazdove deti, o ktorých vravelo prasiatko. Teraz ma nohami pristúpia a budú zo mňa iba škrupinky, jaj,“ strachovalo sa vajíčko. „Čo tu robíš vajíčko?“, pýtali sa deti. „Vybralo som sa do sveta, nechcelo som byť úplne obyčajné vajíčko, ale výnimočné vajíčko, také aké na dvore ešte nikdy nebolo, ale stratilo som sa.“ „A odkiaľ si vajíčko? Povedz nám, kde bývaš a mi ťa tam zavedieme,“ ponúkli sa deti. „Ja som z gazdovského dvora,“ odpovedalo vajíčko. „Ale z ktorého?“ pýtali sa deti. „Vieš, tu je veľmi veľa gazdovských dvorov, kde chovajú sliepočky.“ „To ja neviem,“ zosmutnelo vajíčko. „Nebud' smutné vajíčko,“ povedali deti z materskej školy. „My ti pomôžeme. Splníme ti tvoj sen. Ak súhlasíš, bude z teba výnimočné vajíčko, také, aké na gazdovskom dvore ešte nikdy nebolo. „Naozaj?“ usmialo sa vajíčko. „Naozaj! Zoberieme farbičky a budeš tým najkrajším veľkonočným vajíčkom.“ Tak čo milé deti, pomôžete nášmu vajíčku aj vy? Tak šup-šup, zoberte farbičky, nálepky, fixky, stužky, trblietky, čo len chcete. Ozdobte vajíčko a prineste ho k nám do materskej školy. Kto je malý šikovniček, môže ozdobiť pastelkami aj druhé vajíčko na pracovnom liste.

HURÁ, IDEME ZDOBIŤ VEĽKONOČNÉ VAJÍČKA!